

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobkyně:

nezl. A. K., nar.dne X
státní občanka Irácké republiky
bytem na území České republiky X
zákonný zástupce A. H. R. K., nar. dne X
státní občan Irácké republiky
bytem na území České republiky X
zastoupena advokátem Mgr. Davidem Netušilem
sídlem Politických vězňů 911/8, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

**Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, č. j. MV-148221-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „*žalovaný*“ či „*Komise*“) ze dne 21. 1. 2019, č. j. MV-148221-4/SO-2018, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „*prvostupňový orgán*“ či „*ministerstvo*“), ze dne 10. 10. 2018, č. j. OAM-9466-8/TP-2018. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně, tehdy žadatelky, o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona

č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále též „ZPC“), podaná podle § 88 odst. 3 ZPC ve spojení s § 66 odst. 1 písm. d) ZPC.

2. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá, že její pobytová žádost nesplňovala náležitosti podle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „*správní řád*“), jelikož ji nepodepsala, resp. ji nepodepsal její zákonný zástupce, z čehož dovozuje, že o ní prvostupňový orgán neměl rozhodnout, a že v rámci dobré správy měl prvostupňový orgán žadatelce pomoci nedostatky žádosti odstranit, nebo ji vyzvat k odstranění vad a poskytnout jí k tomu přiměřenou lhůtu. Dle žalobkyně tuto vadu (chybějícího podpisu) přitom nebylo možno zhojit tím, že žadatelce bylo předáno potvrzení o podání žádosti. Na podporu uvedeného poukázala žalobkyně na judikaturu Nejvyššího správního soudu a na závěr ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu.
3. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením žádosti žalovaným, když na formuláři žádosti je označena křížkem kolonka jak žádosti o trvalý pobyt, tak současně žádosti o dlouhodobý pobyt. Žalobkyně z tohoto vyplnění žádosti dovozuje, že měla v úmyslu podat žádost o dlouhodobý pobyt a předtím chybně zaškrtnula žádost o trvalý pobyt. Z pokynu „*požadovaný [pobyt] označte křížkem*“, není žalobkyni jasné, k čemu se tento pokyn vztahuje. Vyplnění žádosti lze dle žalobkyně vyložit více způsoby, a to i tak, že žalobkyně podala na jednom formuláři žádost o oba typy pobytových oprávnění (pobyt dlouhodobý i trvalý), což žádný právní předpis nevylučuje. Předmětná žádost je podle žalobkyně absolutně neurčitá. Není z ní patrné, co žadatelka požaduje, a lze mít pochybnosti o tom, jakou žádost měla v úmyslu podat. Z průběhu podávání žádosti se nepořizuje kamerový záznam a u přepážky byla žadatelka a úředník, který nebyl k této záležitosti vyslechnut. Žalobkyně s ohledem na uvedené nesouhlasí se žalovaným, že neprokázala, že úpravu podané žádosti provedla služba konající úřední osoba nabírající žádost. Za daného stavu není důvod nevěřit tvrzení žadatelky, že úpravu žádosti provedl úředník přijímající žádost. Podle žalobkyně úřední osoba musela vědět, že zákonní zástupci žadatelky mají dlouhodobý pobyt, mohla se tedy dopustit pochybení a mylně zaměnit povolený pobyt jednoho z rodičů za trvalý a tím nesprávně upravit podávanou žádost. Na podporu uvedeného žalobkyně poukazuje na náleze Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. I. ÚS 2736/07 (v podané žalobě nesprávně odkázáno na „*náleze Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2018, sp. zn. 2736/07*“, pozn. soudu), a na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 2. 2018, č. j. 57 A 14/2017-50. Žalobkyně nesouhlasí ani s žalovaným, že měla právo podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož rodiče žalobkyně byli držitelé povolení k dlouhodobému pobytu, a neměla oprávnění podat žádost o trvalý pobyt ve smyslu § 88 odst. 3 ZPC.
4. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítá, že žalovaný nevzal v úvahu zásadu přiměřenosti dopadu rozhodnutí do osobního a rodinného života cizince podle § 174a ZPC. Žalobkyně je novorozенým dítětem cizinců manželů, kteří jsou držiteli povolení k dlouhodobému pobytu a brzy splní podmínky podání žádosti o trvalý pobyt po 5 letech pobytu na území. Případný návrat s novorozенým dítětem do Iráku by byl pro oba rodiče náročný, a s ohledem na bezpečnostní situaci nemožný.
5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 28. 3. 2019 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Konstatuje, že řízení o žádosti podle § 44 a násl. správního řádu je zahájeno na žádost účastníka, je tedy na něm, aby doložil všechny rozhodné skutečnosti, popřípadě navrhl důkazy na podporu svých tvrzení. Žalobkyně o přepsání formuláře zaměstnancem prvostupňového orgánu nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení. Uvedené

skutečnosti v řízení před prvostupňovým orgánem ani nenamítala. Žalovaný na základě spisového materiálu zjistil, že žádost o povolení k trvalému pobytu nebyla sice zákonným způsobem podepsána, nicméně v den podání žádosti prvostupňový orgán vystavil žalobkyni potvrzení o podání žádosti, ze kterého je patrné, že dne 9. 7. 2018 žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 88 odst. 3 ZPC podal zákonný zástupce žalobkyně, který převzetí potvrzení na místě podepsal. Prvostupňový orgán v průběhu řízení žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-9466-4/TP-2018, v níž uvedl, že žalobkyně dne 9. 7. 2018 podala žádost o povolení k trvalému pobytu jako cizinec narozený na území podle § 88 odst. 3 ZPC, dále byla žalobkyni zaslána výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, ve které bylo uvedeno „*Ve věci Vaší žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, o níž je vedeno řízení pod shora uvedeným číslem jednacím...*“. Žalobkyně byla několikrát prvostupňovým orgánem obeznámena o tom, že o její žádosti bude rozhodováno v režimu žádosti o povolení k trvalému pobytu. V průběhu řízení žalobkyně mohla postupovat podle § 41 odst. 8 správního řádu, do vydání rozhodnutí mohla požádat o povolení změny obsahu podání. Správní orgán může povolit změnu obsahu podání v případě, že podateli hrozí vážná újma. Z uvedeného ustanovení správního řádu vyplývá, že o změnu obsahu žádosti musí účastník řízení požádat, včetně uvedení důvodů, kvůli kterým změnu požaduje. Příčinou takové žádosti musí být závažné důvody, a správní orgán může změnu obsahu podání povolit jen v případě, že podateli hrozí vážná újma v důsledku toho, že by ke změně nemohlo dojít. O povolení změny obsahu nebo zpětvzetí podání rozhoduje správní orgán, který vede řízení v době, kdy se o povolení změny obsahu nebo zpětvzetí žádá. Podle žalovaného prvostupňový orgán nepochybil, pokud v řízení dospěl k závěru, že u žalobkyně nebyl prokázán důvod podané žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, kterým je společné soužití s rodiči (nositeli trvalého pobytu) žalobkyně, neboť ze spisového materiálu žalovaný zjistil, že ani jeden z rodičů žalobkyně není držitelem trvalého pobytu.

6. Ve věci samé rozhodl městský soud bez nařízení jednání, s tímto postupem účastníci souhlasili konkludentně (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s. ř. s.“). Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a shledal, že žalobě nelze vyhovět.
7. Ze správního spisu vyplývají tyto skutečnosti:
8. Dne 9. 7. 2018 byla prvostupňovému orgánu osobně podaná žádost žadatelky bez podpisu zákonného zástupce, na níž jsou křížkem zaškrtnuty dvě kolonky, a to žádost o povolení k trvalému pobytu, a žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Kolonka vztahující se k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu obsahuje křížek přetažený více čarami shodným směrem. Zaškrtnutí obou kolonek tj. provedení křížků (vztahující se k oběma pobytům), a i přetažení křížku více čarami u žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, jsou na originále žádosti viditelně provedeny shodným typem plnicího či gelového pera s širším hrotem, modré, temné a matné linky, shodným perem jsou vypsané ostatní kolonky žádosti žalobkyně. Oproti tomu prvostupňový orgán užil na formuláři pera typu propisovací tužky, jež má slabší a lesklou linku.
9. Zákonnému zástupci, tj. panu K. A. H. R., bylo na základě žádosti téhož dne 9. 7. 2018 pod č. j. OAM-09466-3/TP-2018 vydáno „*Potvrzení o podání žádosti*“, že žadatelka podala u prvostupňového orgánu „*prostřednictvím svého zákonného zástupce žádost o povolení*

*k trvalému pobytu jako cizinec narozený na území ČR podle ust. § 88 odst. 3“ ZPC, jehož převzetí jmenovaný potvrdil podpisem. S „Potvrzením o podání žádosti“ převzal zákonný zástupce, tj. pan K. A. H. R., pod č. j. OAM-09466-4/TP-2018 výzvu k odstranění vad žádosti, v níž uvádí „Dne 9. 7. 2018 jste podal/a žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem **společného soužití rodiny na území České republiky** dle ust. § 88 odst. 3 zák. č. 326/1999 Sb., ... vyzývá k odstranění vad žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, neboť tato trpí vadami, resp. neobsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v ust. § 42b ve spojení s § 31 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. ...“ (tučně zvýraznil prvostupňový orgán, pozn. soudu), jejíž převzetí také zákonný zástupce potvrdil podpisem.*

10. Dne 10. 10. 2018 vydal prvostupňový orgán pod č. j. OAM-9466-8/TP-2018 rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 75 odst. 1 písm. h) ZPC. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový orgán uvedl, že jak matka žadatelky, tak otec žadatelky, pobývají na území republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu, matka za účelem soužití rodiny a otec za účelem zaměstnání, oba do data 30. 6. 2019. Protože rodiče žadatelky nejsou držiteli povolení k trvalému pobytu, nejsou splněny podmínky § 66 odst. 1 písm. d) ZPC. Důvodem žádosti žadatelky není společné soužití na území s rodičem, který má na území povolen trvalý pobyt. Podle § 51 odst. 3 správního řádu prvostupňový orgán uvedl, že neprováděl další dokazování a žádost zamítl, neposuzoval splnění dalších podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC.
11. Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka blanketní odvolání, v jehož doplnění odůvodnění bylo namítáno, že správní orgán škrtl políčko povolení k dlouhodobému pobytu, označil políčko povolení k trvalému pobytu a nedal žadatelce žádost podepsat, „*anyž by si zjistil, jaký pobyt mám já nebo moje manželka*“.
12. Odvolání žalobkyně bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s prvostupňovým orgánem, že u žadatelky nebyl prokázán důvod podané žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, kterým je společné soužití s rodiči, neboť podle spisového materiálu ani jeden z rodičů žadatelky není držitelem trvalého pobytu. Vzhledem k tomu, že žadatelka nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení o přepsání formuláře zaměstnancem prvostupňového orgánu a uvedené skutečnosti nenamítala v řízení před prvostupňovým orgánem, neunesla důkazní břemeno ve smyslu § 52 správního řádu. Žádost o povolení k trvalému pobytu sice nebyla podepsána zákonným zástupcem žalobkyně, nicméně v den podání žádosti bylo žalobkyni vystaveno Potvrzení o podání žádosti, ze kterého je patrné, že zákonný zástupce žadatelky dne 9. 7. 2018 podal žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 88 odst. 3 ZPC, převzetí tohoto potvrzení téhož dne podepsal. Prvostupňový orgán ve Výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 9. 7. 2018 mimo jiné uvedl, že žadatelka dne 9. 7. 2018 podala žádost o povolení k trvalému pobytu jako cizinec narozený na území podle § 88 odst. 3 ZPC. Dále byla žadatelce zaslaná Výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, ve které bylo uvedeno „*Ve věci Vaší žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, o níž je vedeno řízení pod shora uvedeným číslem jednacím...*“ Žadatelka tak byla několikrát prvostupňovým orgánem seznámena s tím, že o její žádosti je rozhodováno v režimu povolení k trvalému pobytu. Žadatelka přitom mohla podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat o povolení změny obsahu podání.
13. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:

14. Podle § 37 odst. 2 správního řádu „Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“
15. Podle § 37 odst. 3 správního řádu „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“
16. Podle § 37 odst. 4 správního řádu „Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.“
17. Podle § 45 odst. 1 správního řádu „Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky.“
18. Podle § 45 odst. 2 správního řádu „Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).“
19. K dílčí námitce obsažené v prvním žalobním bodu, týkající se absence podpisu na formuláři žádosti ze dne 9. 7. 2018, shledal soud relevantní část níže citovaného výkladu ze závěru č. 121 poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu:
20. „V případě úkonu učiněného podle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu může podatel takový úkon potvrdit nebo doplnit způsoby podle věty první § 37 odst. 4 správního řádu tak, že podání učiní znovu (tedy např. zasláním písemného podání stvrzeného podpisem poštou či v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem včetně potvrzení datovou schránkou jak plyne ze zákona elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Další možností je, že tímto způsobem nezašle celé podání, nýbrž původní úkon pouze doplní nebo potvrdí (v takovém podání odkáže na dříve neformálně učiněný úkon). V praktické rovině lze uvést příklad, kdy žadatel učiní podání osobně ve spolupráci se správním orgánem, a toto pak pouze podepíše. Takovéto podání stále zůstává písemným a nehodnotíme jej jako ústní podání do protokolu.

Analogicky k tomuto případu dovozujeme, že jestliže žadatel podá žádost například emailovou korespondencí, která je pak vytištěna a žadatel ji do 5 dnů stvrdí svým podpisem, není třeba takové podání znovu potvrdit dle věty první § 37 odst. 4 správního řádu (doplnění podpisu je samotným potvrzením takového úkonu jako podání).

Kloníme se k názoru, že oproti striktně dané úpravě dané občanským soudním řádem, úkon učiněný dle věty druhé § 37 odst. 4 správního řádu je možno potvrdit nebo doplnit v zákonné pětidenní procesní lhůtě také stvrzením podpisem žadatele a není nutné ho podávat znovu písemně, ústně do protokolu či v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. K této variantě se přikláníme s ohledem na zásadu hospodárnosti obsaženou v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu, princip služby veřejnosti zakotvený v § 4 odst. 1 správního řádu a také princip ochrany účastníka správního řízení.

Jakkoli není výkladové stanovisko pramenem práva ve formálním smyslu, Nejvyšší správní soud dovodil, že se jedná o pramen práva ve smyslu materiálním. Jednou zveřejněné výkladové stanovisko zakládá legitimní očekávání adresátů veřejné správy, že správní orgány budou ve všech případech postupovat podle zveřejněného výkladu, proto jsou tímto výkladem vázány (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 4 As 257/2017-82, či ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 Afs 50/2009-233). Odhlédnutí od výkladového stanoviska, které je v tomto případě v souladu se zákonem, by navíc znamenalo popření zásady hierarchické výstavby veřejné správy, neboť je to právě ministerstvo, kdo po metodické a legislativní stránce zajišťuje a obstarává vedení správního řízení (viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 6. 2011, č. j. 10 A 24/2011-28).

21. V daném případě lze žalobkyni přisvědčit, že správní orgán mohl a měl nedostatek žádosti spočívající v absenci podpisu zákonného zástupce žalobkyně odstranit, a to bezprostředně při přijetí žádosti (neboť zákonný zástupce byl osobně přítomen podání žádosti), přesto soud nepřistoupil z tohoto důvodu ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť by se jednalo o ryze formalistický přístup. Soud totiž nemohl přehlédnout, že z okolností daného případu jednoznačně vyplývá, že tato vada ve svém důsledku nemohla mít za následek zpochybnění skutečnosti podání žádosti zákonným zástupcem žadatelky, který na základě podané žádosti po jejím podání osobně převzal jednak „Potvrzení o podání žádosti“ (s textem, že žadatelka podala u prvostupňového orgánu „prostřednictvím svého zákonného zástupce žádost o povolení k trvalému pobytu jako cizinec narozený na území ČR podle ust. § 88 odst. 3“ ZPC), a jednak převzal i výzvu k odstranění vad žádosti. Z potvrzení zcela jednoznačně vyplývá, které žádosti se týká, a rovněž skutečnost, že potvrzení bylo sepsáno po podání žádosti tentýž den. Lze důvodně předpokládat, že zákonný zástupce žalobkyně si nemohl nepamatoval, jaké podání podpisem potvrdil.
22. K nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 73/97, na který poukazuje žalobkyně, lze uvést, že se jedná o skutkově odlišný případ, jelikož „[s]těžovatelka byla jako účastnice správního řízení vyslechnuta, byla přítomna jednání, při němž se prováděly důkazy o okolnostech, za nichž došlo k uzavření kupní smlouvy, týkající se předmětných nemovitostí. Za situace, kdy sama připustila, že listinu označenou jako "uplatnění nároku" nepodepsala a kdy i znalec O. V. vyloučil, že by na listině byl podpis stěžovatelky, krajský soud nepochybil, jestliže dospěl k závěru, že v dané věci jde o posouzení právní otázky a o případ jednoduchý.“ V dané věci se nejedná o otázku falšování podpisu, nýbrž o zhojení jeho absence.
23. K další dílčí námitce žalobkyně, v níž namítá úpravu vyplněného úředního formuláře podané žádosti, a zpochybňuje obsah vyplněného formuláře tím, že tvrdí, že úředník přijímající žádost mohl upravit vyplnění formuláře a současně tvrdí, že žadatelka mohla touto žádostí usilovat o oba pobyty, soud předně konstatuje, že skutečnost přeškrtnutí písmen „FAMILY“ a jejich nahrazení písmeny „SLOUČENÍ RODINY“ žalobkyně v žalobě nespornuje, městský soud proto nepovažuje za nezbytné se touto skutečností blíže zabývat.

24. Na posuzovaném formuláři žádosti ze dne 9. 7. 2018 jsou v záhlaví zakřížkovány kolonky žádosti „o povolení k trvalému pobytu/for permanent residence permit“ a „o povolení k dlouhodobému pobytu/for long term residence permit“, a u tohoto druhu povolení je křížek i zabarven s náznakem částečného zakroužkování, což mohlo být provedeno i náhodným tahem při jeho zabarvení. Zaškrtnutí obou kolonek a i vybarvení kolonky žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu jsou na originále žádosti viditelně provedena shodným typem plnicího či gelového pera s hrotem, širší modré, temné a matné linky, shodným perem jsou vypsány další kolonky pobytové žádosti žalobkyně. Oproti tomu prvostupňový orgán užil na žádosti lehčí linky pera typu propisovací tužky, jež má slabší a lesklou linku. Taková úvaha však zůstává v rovině pravděpodobnosti, jež nic nemění na skutečnosti, že prvostupňový orgán opakovaně vyrozuměl žalobkyni o tom, že její žádost vyřizuje v režimu žádosti o trvalý pobyt. Lze tak konkrétně seznat z „Potvrzení o podání žádosti“ ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-09466-3/TP-2018, jehož převzetí zástupce žalobkyně podepsal (viz bod 9. tohoto rozsudku), kde tuto skutečnost prvostupňový orgán zmínil, nebo z „Výzvy k odstranění vad žádosti“ ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-09466-4/TP-2018, jejíž převzetí zástupce žalobkyně také podepsal (viz bod 9. tohoto rozsudku), kde tuto skutečnost prvostupňový orgán rovněž konstatuje. Žalobkyně přitom proti této skutečnosti v řízení před prvostupňovým orgánem nebrojila, nevznesla žádný požadavek, v němž by se domáhala řízení o dlouhodobém pobytu, měla přitom možnost proti uvedenému brojit i při seznámení s podklady, což rovněž neučinila. Pokud by soud vzešel na námitku žalobkyně, že volbu typu pobytového oprávnění učinil za žalobkyni úředník, který pobytovou žádost od jejího zákonného zástupce fakticky přijal, muselo by tak být učiněno na výslovný pokyn žalobkyně, jelikož pokud by tak úředník učinil proti její vůli, pak proti takovému provedení by žalobkyně brojila jistě již před prvostupňovým orgánem. Jinými slovy, žalobkyně po celou dobu řízení před prvostupňovým neprojevila žádný náznak nesouhlasu, že její žádost je vyřizována v režimu žádosti o trvalý pobyt. Poprvé vznesla tuto námitku až po vydání rozhodnutí prvostupňového orgánu, a to v doplnění blanketně podaného odvolání, což se nyní jeví jako účelové. Lze konstatovat, že pokud by skutečně měla žalobkyně v úmyslu od počátku řízení žádat o jiný druh pobytového oprávnění, pak by jistě proti postupu správního orgánu brojila již v řízení před prvostupňovým orgánem. Lze dodat, že správní orgán by nemohl provést volbu za žalobkyni, jaký druh pobytu žalobkyně žádá. Vzhledem ke skutečnosti, že pracovníci prvostupňového orgánu, jež přebírají žádosti cizinců, denně řeší více cizinců, v počtu minimálně desítek pobytových žádostí denně, i s ohledem na běh času, nelze racionálně předpokládat, že výslech konkrétního pracovníka by do věci vnesl nové světlo, a to i s ohledem na skutečnost, že ze správního spisu z ničeho nevyplývá, že by došlo k jakémukoli projevu svévole ze strany pracovníka prvostupňového orgánu za účelem žalobkyni poškodit. Současně ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně neučinila žádné kroky směřující k tomu, aby byl změněn předmět podané žádosti, ačkoliv tak mohla prostřednictvím zákonného zástupce učinit, přinejmenším pouhým laickým dotazem na prvostupňový orgán. Žalobkyně netvrdí, potažmo ani nedokládá, že by jí něco v takovém postupu v řízení u prvostupňového orgánu bránilo. Prvostupňové rozhodnutí nemohlo proto být rozhodnutím překvapivým (srov. zákaz překvapivého rozhodnutí, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2007, č. j. 8 Afs 59/2005-83, opírající se o nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. I. ÚS 653/03). V daném případě žalobkyně svá tvrzení ani v soudním řízení ničím nepodpořila, soud se proto ztotožňuje se

žalovaným, a je nutno uplatnit zásadu presumpce správnosti postupů veřejné správy (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 216/18).

25. K dílčí námitce, v níž žalobkyně uvedla, že v záhlaví uvedený pokyn z formuláře žádosti „*požadovaný [pobyt] označte křížkem*“ považuje za nejasný, lze konstatovat, že záhlaví formuláře je uspořádáno tak, že nejprve je na formuláři uprostřed název formuláře zvýrazněný tučným písmem „**ŽÁDOST/APPLICATION**“, pod ním pod sebou jsou kolonky k zaškrtnutí s názvy jednotlivých druhů pobytových oprávnění, a pod nimi uprostřed pro všechny typy pobytových oprávnění zvýrazněným tučným písmem „**NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY/IN THE CZECH REPUBLIC (požadovaný označte křížkem/cross the box which applies)**“. Z uvedené dispozice, jež není neobvyklá jiným typům formulářů běžně používaných na území republiky i v jiných oblastech než pobytových oprávnění, je zřejmé, že se pokyn vztahuje výlučně k zakřížkování konkrétně požadovaného pobytového oprávnění. Žalobkyně uvádí, že z její žádosti je zřejmé, že měla v úmyslu podat žádost o dlouhodobý pobyt, a předtím chybně zaškrtnula žádost o pobyt trvalý, a proto okénko žádosti o dlouhodobý pobyt zakroužkovala a zaškrtnula. Takový výklad považuje soud za spekulativní, jelikož v záhlaví formuláře je zcela jasný pokyn, že se má požadovaný pobyt označit křížkem, nikoliv zabarvit a zakroužkovat. Zřetelně zakřížkována byla přitom žádost o pobyt trvalý, nikoli dlouhodobý. Nadto žalobkyně své úvahy rozvíjí i tvrzením, že její formulářovou žádost lze vyložit také tak, že byly současně podány dvě rozdílné žádosti a to jak o dlouhodobý, tak o trvalý pobyt. Tuto úvahu žalobkyně shledal soud rovněž nesprávnou, neboť správní řád v ustanovení § 37 odst. 2 věta první jednoznačně vyžaduje, že „*[z] podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje*“. Alternativně vyložitelné podání by tedy bylo z principu vadné, a proto by bylo třeba podateli podle § 37 odst. 3 správního řádu pomoci s odstraněním nedostatků nebo jej vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Záhlaví žádosti žalobkyně však bylo vyplněno jednoznačně a po dobu trvání řízení před prvostupňovým orgánem proti vyřízení svého pobytového obránění nijak nebrojila. Nadto právní úprava pobytu cizinců dle ZPC nepočítá s tím, že by jeden cizinec mohl mít uděleno současně vícero typů pobytových oprávnění, a proto z logiky věci nelze ani podat vícero žádostí s rozdílnými typy pobytových oprávnění.
26. K dílčí námitce žalobkyně, která z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 2. 2018, č. j. 57 A 14/2017-50, dovozuje, že žalovaný ji byl povinen vyzvat k odstranění vad podání, což neučinil a dopustil se tak přepjatého formalismu, lze konstatovat, že k citovanému rozsudku Krajského soudu v Plzni městský soud na webových stránkách www.nssoud.cz ověřil, že proti tomuto rozsudku byla podaná kasační stížnost, o ní je vedeno řízení pod sp. zn. 4 Azs 103/2018, ke dni rozhodnutí městského soudu v tamní věci nebylo dosud rozhodnuto. V poukázané věci bylo sporné, zdali podání tamního žalobce bylo „*novou žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání*“, či nikoli. Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že při dodatečném škrtnutí v žádosti není jasné, o jaký druh žádosti se jedná, a to nejen vzhledem k tomu, že v ní bylo škrtnuto a dopisováno, ale též kvůli tomu, že tamní žalobce již dříve jednu žádost podal a řízení o ní nebylo dosud skončeno. Nebylo tak jisté, zda nová žádost tamního žalobce se týká původního řízení, či zda ji chce změnit a podat žádost novou. Městský soud k uvedenému konstatuje, že i s ohledem na neskončené řízení o kasační stížnosti žalobkyně citovaný rozsudek jiného krajského soudu, jehož skutek je odlišný, nelze považovat za závazný v dané věci.

27. K námitce žalobkyně, v níž nesouhlasí s žalovaným, že měla právo podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož rodiče žalobkyně byli držitelé povolení k dlouhodobému pobytu, a neměla oprávnění podat žádost o trvalý pobyt ve smyslu § 88 odst. 3 ZPC, lze konstatovat, že z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že rodiče žalobkyně mají v České republice povolen pobyt dlouhodobý a nikoli trvalý, a proto nelze jejich dceři, žalobkyni, povolit trvalý pobyt. Městský soud považuje takovéto odůvodnění za přiměřené ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu. Lze dodat, že zákonný zástupce žalobkyně mohl požádat o změnu předmětu řízení, tj. o vedení řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt. Jak bylo konstatováno Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 28. 2. 2006, č. j. 1 As 1/2004-63 *„Především ochrana práv před správním soudem je původní ochranou ve věcech porušených nebo obrožených subjektivních oprávnění a povinností veřejnoprávního charakteru. Jejím cílem je zjištění, zda činností veřejné správy bylo či nebylo porušeno právo. (...) Vedle toho v souladu se starou zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ má každý aktivně a důsledně dbát svých práv již v řízení před správním orgánem; teprve poté, kdy je jeho snaha bezvýsledná, se obracet na soud. Klade se tak důraz jednak na respektování požadavku procesní ekonomie, neboť je-li tu otevřena právní možnost nápravy nezákonnosti vyšší správní instancí, není věcný ani právní důvod předkládat věc k soudu, jednak je zdůrazněna nutnost aktivity subjektů veřejnoprávních vztahů při ochraně jejich subjektivních oprávnění.“* Pro projednávaný případ lze dodat, že i ve správním právu jsou subjekty povinny přistupovat ke svým právům aktivně a nebyť pasivní. Jak již bylo shora konstatováno, nebyla-li žalobkyně ve správním řízení dostatečně bdělá svých procesních práv, nelze proto žalovanému nikterak vytýkat, že byla žádost žalobkyně zamítnuta. Správnímu soudu nenáleží dodatečně poskytovat procesní paternalismus tam, kde žalující strana nedostatečně využívala procesní možnosti správního řádu a ani se o to náznakem nepokusila.
28. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.
29. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do jejího soukromého a rodinného života.
30. Podle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod *„Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.“*
31. Podle čl. 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod *„Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena.“*
32. Podle § 88 ZPC *„(1) Narodí-li se cizinec na území, považuje se jeho pobyt na tomto území po dobu pobytu jeho zákonného zástupce, nejdéle však po dobu 60 dnů ode dne narození, za přechodný, není-li dále stanoveno jinak. (2) Pobývá-li zákonný zástupce narozeného cizince na území na vízum, je povinen v době podle odstavce 1 podat za narozeného cizince žádost o udělení stejného druhu víza, a to policii v místě, kde je hlášen k pobytu na území, pobývá-li na území na krátkodobé vízum, nebo ministerstvu, pobývá-li na území na dlouhodobé vízum. Tato povinnost neplatí, pokud narozený cizinec v době podle odstavce 1 vycestuje z území. (3) Pobývá-li zákonný zástupce narozeného cizince na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, je povinen v době podle odstavce 1 podat za narozeného cizince žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, nebo o udělení povolení k trvalému pobytu. V případě podání žádosti o povolení trvalého pobytu se pobyt narozeného cizince od okamžiku narození do právní moci rozhodnutí o této žádosti považuje za pobyt trvalý. (4) Doba podle odstavce 1 se považuje za prodlouženou, pokud podání žádosti v této době zabránily důvody na vůli cizince nezávislé, do doby, než tyto důvody pominou. Cizinec je*

povinen důvody podle věty první neprodleně oznámit policii, pobývá-li na území na krátkodobé vízum, nebo ministerstvu, pobývá-li na území na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu.“

33. Podle § 174a odst. 1 ZPC „*Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.“*
34. Podle § 174a odst. 3 ZPC „*Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.“*
35. Ustanovení § 88 ZPC ve vztahu k vydání jakéhokoli bytového oprávnění pro cizince narozeného na území České republiky nestanoví povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí, nicméně bez ohledu na § 174a odst. 3 ZPC by taková povinnost mohla být dovozena přímo z Listiny základních práv a svobod či z evropského nebo mezinárodního práva (viz např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv nebo Úmluva o právech dítěte). Touto otázkou se již dříve zabýval Ústavní soud, který v usnesení ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11 pod bodem 32 dospěl k závěru, že „[d]o soukromého a rodinného života může fakticky zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země, které teprve vytvořené vazby přetne.“ Proto lze i v nyní projednávaném případě konstatovat, že do soukromého a rodinného života žalobkyně by zasáhlo až případné rozhodnutí o správním vyhoštění žalobkyně, nikoliv touto žalobou napadené rozhodnutí zamítající žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.
36. Námitka druhého žalobního bodu není důvodná.
37. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
39. Městský soud projednal žalobu přednostně na základě žádosti žalobkyně ze dne 1. 9. 2019, že ta je malé nezletilé dítě (narozena dne 18. 5. 2018), cizí státní příslušnosti pobývající na území České republiky, jejíž právní poměry je vhodné bez zbytečného odkladu vyjasnit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu